

τήν πείνα. Κι ή κόρη του πέθανε τό 41. Ξέρεις τί μου 'λεγε ό Σπάχος; Κάτι φοβερό. "Ένα βράδυ εκεί πού ή κόρη του ήταν άρρωστη και βογοούσε άπ' τήν πείνα, ό πατέρας κατέβηκε στό ύπόγειο κι έκανε νόημα κρυφά στή μάνα νά πάνε νά φάνε. Νά μήν τούς καταλάβει ή κόρη τους δι τρώνε! Λοιπόν θά σοϋ φανεϊ άπίστευτο, όμως μία μέρα τήν άφησε νά γεννηθει! " Έ λοιπόν; Αυτό ήταν ή ζωή της; Κι αυτό ήταν ή ζωή του μαστρο-Νίκου; Νά πάει μές τόν πικρό τάφο του κλαίγοντας και βρίζοντας; " Άχ τί βάσανο ρέ Θε μου, τί βάσανο είν' αυτό! Πωπωπώ!... " Αλέξανδρε παιδί μου είναι τρομερό πράμα ή ζωή. Μήν έρχεσαι. Κάτσε κεί πέρα πού βρίσκεσαι. Δέν ξέρω τί άλλο νά πώ, έχω φλομώνει...

Ό Γιούρας δάκρυσε.

"Όλοι σώπασαν. " Η Γιούλη τόν άκουγε μέ μεγάλη προσοχή. Συγκινηθηκε. " Αφησε νά περάσει λίγη ώρα και μετά ρώτησε μέ άσυνήθιστη ευγένεια:

- Μίλησες Τρύφωνα;

- Μίλησα, άπάντησε κουρασμένα ό Τρύφωνας.

- Τώρα θά μιλήσω κι εγώ, είπε ή Γιούλη. " Έχω περάσει τή ζωή μου μές στα μπουρδέλα, τό ξέρεις αυτό Τρύφωνα. Γι' αυτό λοιπόν τά έχω ζήσει όλ' αυτά πού είπες. " Αλλά εγώ όμως Τρύφωνα στ' όρκίζομαι νά μήν κλείσω μάτι στή ζωή μου, μόνο και μόνο γι' αυτό θέλω νά φέρω τό παιδί αυτό στόν κόσμο. Κι άν έδώ πού τά μιλάμε τίμια, καλέ μου Τρύφωνα, δέν είναι αυτό ό Σωτήρας, τότες εξάπαντος θά είναι κάποιο άλλο. " Εξάπαντος. Πάντως οι μανάδες δέν πρέπει νά σταματήσουν νά κάνουν παιδιά.

Ό Τρύφωνας συγκλονίστηκε ξαφνικά. " Επιασε τό χέρι της και τό φίλησε, ή φωνή του έτρεμε.

- Ναι κυρά-Γιούλη, ναι μάνα μου, ναι...

Δέν μπόρεσε νά πεί τίποτ' άλλο.

" Επεσε μεγάλη σιωπή. " Ύστερα ή φωνή του ' Αργύρη άκούστηκε:

- Δέ μου λές ' Αντουάν, θά γίνει ό,τι πεί ή πλειοψηφία;

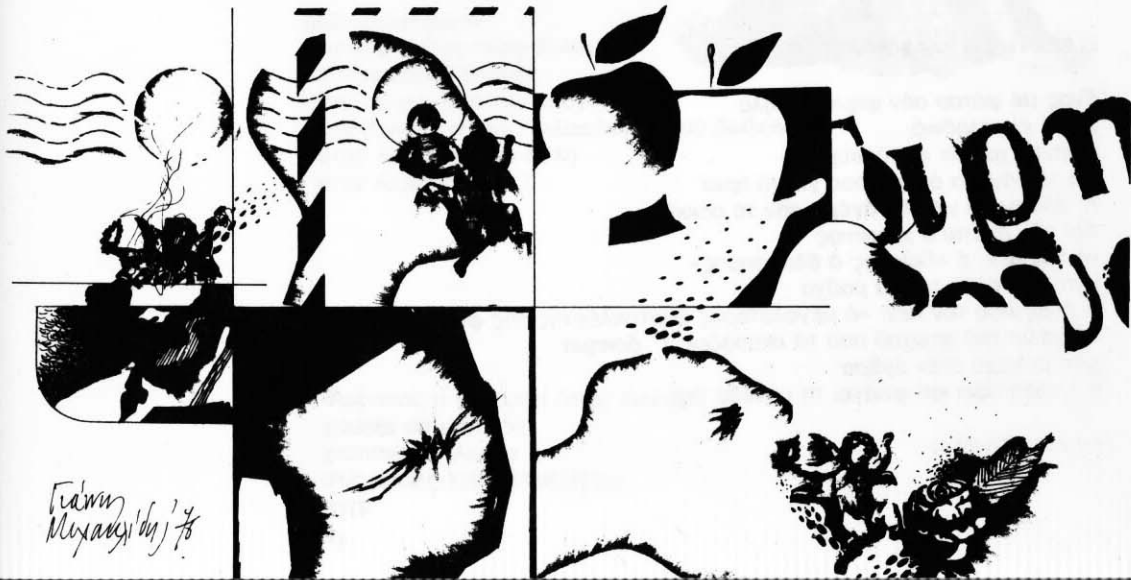
- " Ετσι πρέπει, είπε ό ' Αντουάν. " Ετσι δέν πρέπει;

- Τότε εγώ ψηφίζω υπέρ του ' Αλέξανδρου, είπε ό ' Αργύρης.

- Κι εγώ, είπε ό Γιούρας.

Πέντε ψηφοι υπέρ του ' Αλέξανδρου και μία άποχή.

Παντελής Καλιότσος

Γιάννης
Μιχαηλίδης 1/8